

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 155/2011-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. apríla 2011 predbežne prerokoval sťažnosť A. G., Z., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Obvodného pozemkového úradu T. v súvislosti s pozemkovými úpravami vykonanými v katastrálnom území Z., a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. G. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. apríla 2011 doručená sťažnosť A. G. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie „*Ústavného zákona o nedotknuteľnosti súkromného vlastníctva*“ postupom Obvodného pozemkového úradu T. (ďalej len „obvodný pozemkový úrad“) v súvislosti s pozemkovými úpravami

vykonanými na ňou v sťažnosti označených parcelách v katastrálnom území Z. Z obsahu sťažnosti možno vyvodiť, že sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na ochranu vlastníctva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Sťažovateľka uvádza, že namieta „protiústavné konanie“ obvodného pozemkového úradu, „ktorého sa dopustil pri pozemkových úpravách v katastrálnom území Z.“, keď bez jej vyjadrenia, proti jej vôli a bez jej súhlasu nakladal s jej nehnuteľným majetkom a previedol jej vlastníctvo na Slovenský pozemkový fond Bratislava, čím hrubo porušil jej základné právo na ochranu vlastníctva.

Sťažovateľka poukazuje na to, že jej do dnešného dňa „nebolo doručené úradné rozhodnutie o výsledkoch pozemkovej úpravy, ktoré musí mať predpísanú formu“. V júni 1995 jej bol síce doručený výpis z registra nového stavu, ale tento nepovažovala za úradnú listinu, pretože nemala „príslušné razítko ani podpis... a navyše na tomto výpise je I., spol. s r. o., B. a nie Obvodný pozemkový úrad“.

Sťažovateľka tvrdí, že sa o namietanom postupe, resp. o nevydaní rozhodnutia obvodného pozemkového úradu dozvedela z prírpisu Slovenského pozemkového fondu, ktorý jej bol doručený 13. januára 2011, v ktorom ju „požiadal o stanovisko k bezodplatnému prevodu spoluvlastníckeho podielu na oprávnenú osobu... a vzdania sa predkupného práva u SPF podľa § 140 OZ“. Následne sťažovateľka požiadala o pomoc Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“), ktoré jej odporučilo riešiť vlastnícke vzťahy „cez správu katastra alebo právnikom“. Na jej opätovnú žiadosť, v ktorej vyjadrila nespokojnosť s vybavením predchádzajúcej žiadosti, jej ministerstvo oznámilo, že „konanie o pozemkových úpravách bolo vykonané v súlade so zákonom a v júni 1995 spolu s ostatnými známymi vlastníkmi – účastníkmi pozemkových úprav... prevzala výpis z registra nových pozemkov a v zákonnej lehote... nepodala žiadnu námietku“.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľka žiada, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že „Obvodný pozemkový úrad T..., predstaviteľ štátnej správy, ktorý realizoval pozemkové

úpravy vykonal tieto pozemkové úpravy v prípade A. G. v rozpore s Ústavným zákonom SR...“. Sťažovateľka taktiež požiadala o ustanovenie advokáta na svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa čl. 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde však sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 13 zákona Slovenskej národnej rady č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, obvodných pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení účinnom v relevantnom čase (ďalej len „zákon č. 330/1991 Zb.“):

1) Pozemkový úrad doručí projekt pozemkových úprav združeniu účastníkov a zverejní ho v obci (jej časti) na vhodnom mieste. Súčasne doručí každému účastníkovi, ktorého pobyt je známy, výpis z rozdeľovacieho plánu.

2) Účastníci a združenie účastníkov môžu podať pozemkovému úradu proti projektu pozemkových úprav a výpisu z rozdeľovacieho plánu námietky do 30 dní od ich zverejnenia alebo doručenia.

3) Ak nie sú podané námietky, pozemkový úrad projekt pozemkových úprav schváli.

4) Pozemkový úrad prerokuje podané námietky do 30 dní odo dňa ich doručenia so združením účastníkov a účastníkmi. Ak sa námietky pri prerokúvaní nevybavia, pozemkový úrad ich predloží na rozhodnutie ministerstvu, ktoré o nich rozhodne, a to tak, že námietkam nevyhoví a projekt schváli alebo vyhoví a vráti projekt pozemkových úprav pozemkovému úradu na prepracovanie...

6) Rozhodnutie o schválení projektu pozemkových úprav (odsek 3 a 4) je konečné a oznamuje sa verejnou vyhláškou.

7) Účastník môže podať na súde žalobu o preskúmanie rozhodnutia o schválení projektu pozemkových úprav podľa osobitných predpisov.

Ústavný súd konštatuje, že pokiaľ sťažovateľka nepodala podľa § 13 ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb. námietky proti projektu pozemkových úprav (čo zo sťažnosti aj vyplýva), obvodný pozemkový úrad postupoval správne, keď tento projekt schválil. Štandardný a zákonu zodpovedajúci bol aj postup obvodného pozemkového úradu pri oboznámení sťažovateľky s pozemkovými úpravami. Napokon sťažovateľka ako účastníčka konania mala podľa § 13 ods. 7 zákona č. 330/1991 Zb. možnosť podať na všeobecnom súde žalobu o preskúmanie rozhodnutia obvodného pozemkového úradu podľa § 247 až 250k Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom v relevantnom čase, čo je okolnosť, ktorá vzhľadom na princíp subsidiarity vyplývajúci z citovaného čl. 127 ústavy vylučuje právomoc ústavného súdu meritórne konať a rozhodovať o tejto sťažnosti.

Princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú fyzickú osobu alebo právnickú osobu namietajúcu porušenie svojho základného práva. Preto každý musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a predtým, ako podá sťažnosť ústavnému súdu, požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (I. ÚS 189/07).

Vychádzajúc z týchto právnych záverov a skutkového stavu opísaného sťažovateľkou ústavný súd pri predbežnom prerokovaní dospel k záveru, že vo veci sťažovateľky nie je daná jeho právomoc, a preto sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

Navyše možno dodať, že sťažnosť bola podaná zjavne po lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty nemožno zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde to nedovoľuje.

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 218/06).

Sťažnosť bola doručená ústavnému súdu 5. apríla 2011 (podaná na poštovú prepravu 1. apríla 2011). K namietanému konaniu obvodného pozemkového úradu došlo v júli 1995. Je teda zrejmé, že lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde (t. j. dva mesiace) na podanie sťažnosti ústavnému súdu jednoznačne uplynula dávno pred jej podaním.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky (vrátane žiadosti o ustanovenie advokáta na jej zastupovanie v konaní pred ústavným súdom).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. apríla 2011